II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/236

av den 21 december 2020

om ändring av tekniska standarder i delegerad förordning (EU) 2016/2251 vad gäller de tidpunkter då vissa riskhanteringsförfaranden börjar gälla för utväxling av säkerheter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ([1]), särskilt artikel 11.15, och

av följande skäl:

(1) I kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 ([2]) fastställs bland annat de riskhanteringsförfaranden, inbegripet de erforderliga nivåer på och typ av säkerheter och separeringsarrangemang som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, som finansiella motparter måste ha för utväxling av säkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart. Genom delegerad förordning (EU) 2016/2251 genomförs den internationella ram för utväxling av säkerheter som har beslutats på global nivå i Baselkommittén för banktillsyn och Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco).

(2) Många motparter ingår fysiskt avvecklade valutaterminskontrakt och fysiskt avvecklade valutaswappkontrakt för att säkra sina risker i samband med valutaexponering. Med tanke på den särskilda riskprofil dessa kontrakt har och på behovet av en mer konsekvent tillämpning av reglerna internationellt, bör för sådana kontrakt den obligatoriska utväxlingen av tilläggsmarginalsäkerheter begränsas mellan de mest systemviktiga motparterna. Ett permanent undantag bör införas för dessa kontrakt när de ingås med parter som inte är institut.

(3) I enlighet med delegerad förordning (EU) 2016/2251 sker införandet stegvis under ett antal år, vilket motsvarar den tidsplan för genomförandet som Baselkommittén och Iosco fastställt. Infasningens syfte är att uppnå ett konsekvent genomförande på internationell nivå och därigenom i möjligaste mån undvika regelarbitrage. Infasningen syftar även till att underlätta för motparter att genomföra kraven på ett proportionerligt och effektivt sätt genom att ge dem tillräckligt med tid att anpassa sina interna system och förfaranden, beroende på vilken motpartskategori de tillhör, vilken typ av kontrakt det gäller och när kontraktet ingicks eller var föremål för novation. Slutligen beaktar

([1]) EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 av den 4 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister med avseende på tekniska tillsynsstandarder för riskreduceringstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart (EUT L 340, 15.12.2016, s. 9).

infasningen i delegerad förordning (EU) 2016/2251 omfattningen och graden av genomförande av de krav för utväxling av säkerheter som fastställts av Baselkommittén och Iosco för andra jurisdiktioner, vilket undviker marknadsfragmentering och säkerställer likvärdiga förutsättningar för motparter etablerade i unionen. Framför allt beviljar delegerad förordning (EU) 2016/2251 mer tid för vissa produkter som inte omfattas av motsvarande krav på marginalsäkerhet i andra jurisdiktioner.

(4) Baselkommittén och Iosco har nu ändrat sin tidsplan för genomförandet av kraven på utväxling av säkerheter för att säkerställa att kraven på marginalsäkerhet kan genomföras på ett smidigt och väl fungerande sätt på internationell nivå och, i synnerhet eftersom mindre motparter inte kunde hålla den ursprungliga tidsplanen. Dessutom finns det fortfarande tredjeländer där vissa produkter inte omfattas av motsvarande krav på marginalsäkerhet. Infasningen i delegerad förordning (EU) 2016/2251 bör därför anpassas till den ändring av tidsplanen för genomförandet som Baselkommittén och Iosco gjort.

(5) Europeiska bankmyndigheten, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (de europeiska tillsynsmyndigheterna) har övervakat motparternas framsteg med att genomföra kraven på initial marginalsäkerhet för derivat som inte clearas centralt. De europeiska tillsynsmyndigheterna är medvetna om att kravet på initial marginalsäkerhet under den sista genomförandefasen kommer att gälla ett stort antal enheter för första gången. I syfte att säkerställa att kraven på marginalsäkerhet kan genomföras på ett smidigt och väl fungerande sätt för Baselkommitténs och Ioscos medlemmar och för att undvika fragmentering av marknaden, bör fristen för genomförandet av kraven på initial marginalsäkerhet förlängas med ett år för motparter som har ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat som inte clearas centralt på mellan 8 miljarder euro och 50 miljarder euro.

(6) De europeiska tillsynsmyndigheterna har även övervakat covid-19-utbrottets påverkan på finansmarknaderna, i synnerhet vad gäller de betydande utmaningar som covid-19 innebär för motparter, inbegripet att personal inte är på plats och att resurser måste användas till att hantera riskerna med den relaterade marknadsvolatiliteten. Baselkommitténs och Ioscos ram ändrades även för att ta hänsyn till dessa effekter av covid-19-utbrottet och för att senarelägga genomförandet av kraven på initial marginalsäkerhet. Den ändringen bör återspeglas i den tidsplan för genomförandet som fastställs i delegerad förordning (EU) 2016/2251. En sådan ytterligare förlängning av fristen för genomförandet av kraven på initial marginalsäkerhet skulle innebära att motparter som har ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat som inte clearas centralt som överskrider 50 miljarder euro skulle omfattas av kraven på initial marginalsäkerhet från och med den 1 september 2021, och att motparter som har ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat som inte clearas centralt som överskrider 8 miljarder euro skulle omfattas av kraven på initial marginalsäkerhet från och med den 1 september 2022.

(7) Enligt delegerad förordning (EU) 2016/2251 får bilaterala marginalkrav tillämpas från ett senare datum i fråga om ej centralt clearade OTC-derivatkontrakt som ingås mellan motparter inom samma grupp när en motpart är etablerad i ett tredjeland och den andra motparten är etablerad i unionen. Det var nödvändigt att senarelägga detta datum för ikraftträdande för att säkerställa att sådana OTC-derivatkontrakt inte skulle omfattas av bilaterala marginalkrav innan en genomförandeakt antagits enligt artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012. Trots att mycket arbete lagts ner på att analysera tredjelandsjurisdiktioner för att se i vilka fall en sådan genomförandeakt skulle vara befogad, har hittills endast två sådana genomförandeakter antagits enligt artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 i fråga om transaktioner med OTC-derivat som inte clearas centralt. Tillämpningen av bilaterala marginalkrav på OTC-derivatkontrakt inom gruppen som inte clearas centralt bör därför skjutas upp ytterligare för att undvika den oavsiktliga och skadliga ekonomiska påverkan det skulle ha på företag inom unionen om undantaget löpte ut.

(8) För att undvika fragmentering av marknaden och garantera likvärdiga förutsättningar för motparter som är etablerade i unionen, bör det även säkerställas att reglerna om riskhanteringsförfaranden för andra klasser av OTC-derivat som inte är föremål för motsvarande krav på marginalsäkerhet tillämpas på ett konsekvent sätt internationellt. Med tanke på att aktieoptioner och indexoptioner i vissa jurisdiktioner inte omfattas av motsvarande krav på marginalsäkerhet och att det är osannolikt, särskilt under nuvarande omständigheter, att de jurisdiktionerna

på kort sikt kommer att närma sig andra länder i sitt sätt att tillämpa reglerna på de produkterna, bör infasningsperioden för de produkterna förlängas. Den längre infasningsperioden bör göra det möjligt att övervaka regelutvecklingen i andra jurisdiktioner och se till att det finns lämpliga regler i unionen för att reducera motpartsrisken för sådana kontrakt, samtidigt som man tar bort möjligheter till regelarbitrage

(9) Den 1 februari 2020 blev Förenade kungariket ett tredjeland och unionslagstiftningen upphör att gälla för och i Förenade kungariket den 31 december 2020. Det krav på utväxling av säkerheter som föreskrivs i förordning (EU) nr 648/2012 i fråga om OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart tar inte hänsyn till möjligheten att en medlemsstat lämnar unionen. De problem som uppstår för parter i ett OTC-derivatkontrakt vars motparter är etablerade i Förenade kungariket är en direkt följd av en händelse utanför deras kontroll och kan innebära att de får en ogynnsam ställning i förhållande till andra motparter i unionen. Delegerad förordning (EU) 2016/2251 fastställer olika tillämpningsdatum för förfaranden för utväxling av säkerheter för ej centralt clearade OTC-derivatkontrakt, beroende på vilken kategori av motpart kontrakten har. Motparter kan inte förutse vilken status en motpart etablerad i Förenade kungariket kan komma att få eller i vilken utsträckning den motparten kommer att kunna fortsätta att tillhandahålla vissa tjänster till motparter som är etablerade i unionen.

(10) Det kan därför ligga i motparternas intresse att genomföra novation av sina kontrakt och på så sätt ersätta den motpart som är etablerad i Förenade kungariket med en motpart i en medlemsstat. Innan förordning (EU) nr 648/2012 och delegerad förordning (EU) 2016/2251 började tillämpas krävdes ingen utväxling av säkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearades centralt, och bilaterala transaktioner var därför inte kollateraliserade eller endast kollateraliserade på frivillig basis. Om motparter skulle vara skyldiga att utväxla säkerheter till följd av att deras kontrakt blivit föremål för novation som ett svar på Förenade kungarikets utträde ur unionen är det inte säkert att den andra motparten kan godkänna novationen. För att säkerställa en väl fungerande marknad och likvärdiga förutsättningar för motparter som är etablerade i unionen bör motparter ha möjlighet att ersätta motparter som är etablerade i Förenade kungariket med motparter i medlemsstater utan att de, när det gäller dessa novationsavtal, är skyldiga att utväxla säkerheter.

(11) Dessutom bör motparter ges tillräckligt lång tid att ersätta sina motparter som är etablerade i Förenade kungariket. Det datum då kravet att utväxla säkerheter kan utlösas för novation av de kontrakten bör därför skjutas upp.

(12) Delegerad förordning (EU) 2016/2251 bör därför ändras i enlighet med detta.

(13) Denna förordning grundar sig på de förslag till tekniska standarder för tillsyn som de europeiska tillsynsmyndigheterna har lagt fram för kommissionen.

(14) Ändringarna till delegerad förordning (EU) 2016/2251 utgörs av begränsade anpassningar av den befintliga rättsliga ramen i linje med den internationella utvecklingen. Med tanke på att ändringarna har en begränsad omfattning och att det är bråttom, vore det inte proportionerligt för de europeiska tillsynsmyndigheterna att anordna öppna offentliga samråd eller analysera de potentiella kostnaderna och fördelarna. Trots detta har de europeiska tillsynsmyndigheterna begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats enligt artikel 37 i Europapar-

lamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([3]), ett yttrande från den intressentgrupp för försäkring och återförsäkring och den intressentgrupp för tjänstepensioner som inrättats enlig artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 ([4]) och ett yttrande från den intressentgrupp för värdepapper och marknader som inrättats enlig artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ([5]).

(15) Marknadsdeltagarna bör få rättssäkerhet så fort som möjligt så att de kan förbereda sig på att uppfylla de krav som fastställs i förordning (EU) nr 648/2012, vars tillämpning kommer att påverkas av den här delegerade förordningen, särskilt vad gäller de krav för vilka den nuvarande tidsgränsen närmar sig. Denna förordning bör därför träda i kraft så snart som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av delegerad förordning (EU) 2016/2251

Delegerad förordning (EU) 2016/2251 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas som artikel 31a:

”Artikel 31a

Behandling av fysiskt avvecklade valutaterminer och fysiskt avvecklade valutaswappar

Genom undantag från artikel 2.2 får motparter i sina riskhanteringsförfaranden ange att tilläggsmarginalsäkerhet inte behöver ställas eller samlas in för fysiskt avvecklade valutaterminskontrakt och fysiskt avvecklade valutaswappkontrakt, om en av motparterna inte är ett institut enligt artikel 4.1 punkt 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (*), eller inte skulle räknas som ett sådant institut om den var etablerad i unionen.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).”

2. Artikel 35 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 ska ersättas med följande:

”Artikel 35

Övergångsbestämmelser

Motparter som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 får fortsätta att tillämpa de riskhanteringsförfaranden som de använder sig av den 18 februari 2021 med avseende på ej centralt clearade OTC-derivatkontrakt som har ingåtts eller varit föremål för novation mellan den 16 augusti 2012 och de relevanta tillämpningsdatumen för denna förordning.

([3]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48).

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

Motparter som avses i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 får också fortsätta att tillämpa de riskhanteringsförfaranden som de använder sig av den 18 februari 2021 i fråga om ej centralt clearade OTC-derivatkontrakt som uppfyller samtliga följande villkor:

a) De ej centralt clearade OTC-derivatkontrakten har ingåtts eller varit föremål för novation antingen före något av de relevanta tillämpningsdatum för denna förordning som anges i artiklarna 36, 37 och 38 i denna förordning eller 18 februari 2021, beroende på vilket av dessa som infaller först.

b) Novationen av de ej centralt clearade OTC-derivatkontrakten har som enda syfte att ersätta den motpart som är etablerad i Förenade kungariket med en motpart etablerad i en medlemsstat.

c) De ej centralt clearade OTC-derivatkontrakten är föremål för novation mellan den 1 januari 2021 och det senare av följande datum:

   i) De relevanta tillämpningsdatumen enligt artiklarna 36, 37 och 38 i denna förordning eller

   ii) den 1 januari 2022."

3. Artikel 36 ska ändras på följande sätt:

   a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

      i) Led e ska ersättas med följande:

         "e) Från och med den 1 september 2021, om båda motparter har, eller ingår i grupper som var och en har, ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat som inte clearas centralt som överstiger 50 miljarder euro."

      ii) Följande led ska läggas till:

         "f) Från och med den 1 september 2022, om båda motparter har, eller ingår i grupper som var och en har, ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat som inte clearas centralt som överstiger 8 miljarder euro."

   b) I punkt 2 ska led a ersättas med följande:

      "a) Från och med den 30 juni 2022, om inget beslut om likvärdighet har antagits i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 för tillämpningen av artikel 11.3 i samma förordning, med avseende på det berörda tredjelandet."

4. I artikel 37.3 ska led a ersättas med följande:

   "a) Från och med den 30 juni 2022, om inget beslut om likvärdighet har antagits i enlighet med artikel 13.2 i förordning (EU) nr 648/2012 för tillämpningen av artikel 11.3 i samma förordning, med avseende på det berörda tredjelandet."

5. Artikel 38.1 ska ersättas med följande:

   "1. Genom undantag från artiklarna 36.1 och 37 ska för samtliga OTC-derivat som inte clearas centralt och som är aktieoptioner eller indexoptioner, de artiklar som avses i artiklarna 36.1 och 37 tillämpas från och med den 4 januari 2024."

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 december 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande